

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Meddelelse fra Formanden.

Formanden: Min Meddelelse gaar ud paa, at Folketingets næste Møde afholdes Mandag den 1. Oktober Kl. 10 med følgende Dagsorden:

Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Erstatning til Besættelsestidens Ofre.

Mødet hævet Kl. 17².

126. Møde.

Mandag den 1. Oktober Kl. 10.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Erstatning til Besættelsestidens Ofre.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1475; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 185).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Aksel Møller): Den Opgave, som det høje Ting paalagde Udvalget, har vi udført, og af den Betænkning, som er omdelt, fremgaar det, paa hvilken Maade Udvalget har virket. Ved en nøje Gennemgang af Lovforslaget maatte det blive mere og mere aabenlyst, at de store Skader paa Personer som paa Ejendom, der har været lidt i Besættelsestiden, ikke lod sig erstatte fuldt ud. Saaledes har det ikke været muligt at trænge igennem med Forsøg paa at foretage en Ændring til Fordel for de Personer, der er ramt ved

Bombardementer, vel for Skade paa Person, men ikke for Skader paa fast Ejendom og privat Indbo. Det, der har været en afgørende Hindring for, at en Forbedring her har kunnet gennemføres, er den Omstændighed, at disse Tingsskader er underkastet en anden Lovgivning, den gældende Krigsforsikringslovgivning, og et Forsøg paa enkelte Omraader at foretage en Revision i dette Lovforslag til Fordel for de skadelidte forsikrede vilde medføre uanede og uoverskuelige Konsekvenser, som det laa uden for dette Udvalgs Opgave at beskæftige sig med. Vi er beroligede ved at vide, at den høje Regering overvejer hele Krigsforsikringsforholdet; det er saa vort Haab, at der deraf maa komme Forslag, som til sin Tid vil vise sig at være en virkelig effektiv Hjælp for Personer, der paa deres faste Ejendom og private Indbo har lidt følelige økonomiske Tab.

Udvalgets Opgave maatte samle sig om de Betragtninger, som blev fremført af de forskellige Ordførere ved Sagens første Behandling her i Tinget. Som ærede Medlemmer vil erindre, samlede Diskussionen sig dengang om Spørgsmaalet om, hvorvidt Lovens Omraade var rigtigt afgrænset, eller om en Udvidelse burde tilstræbes. Det Princip, som gik igennem Ordførertalerne ved denne første Behandling, blev ogsaa det Princip, Udvalget samlede sig om: at alle skulde stilles lige over for Erstatningsretten for Tab af Liv eller Førlighed, og at den Taknemmelighed, som det danske Samfund maatte nære over for de aktive Frihedskæmpere, skulde finde Udtryk gennem Tildelingen af Hædersgaverne. Paa disse to Principper kom Udvalget til at arbejde.

Den højtærede Minister for særlige Anliggender viste disse Principper stor Imødekommenhed; det gav sig blandt andet Udtryk i, at han i Udvalget stillede et Ændringsforslag om en Udvidelse af § 1, saaledes at alle Besættelsestidens Ofre faldt ind under Retten til Erstatning for Tab af Liv eller Førlighed. Men i Ministerens Ændringsforslag blev det samtidig fastslaaet, at Retten til Erstatning til disse mere tilfældige Ofre, som nu skulde indrages under Lovens Omraade, maatte gøres betinget af, hvorvidt den paagældendes økonomiske Forhold talte for, at man ydede ham Erstatning. Derved kom hele Spørgsmaalet om, hvorvidt der burde tages Hensyn til de øvrige skadelidtes økonomiske Omstændigheder, ind i Forhandlingen. I Udvalget fandt man denne Udvej utilfredsstillende, den opretholdt nemlig en